

Belarus 26 februari – 2 maart 2020

Stichting Tsjernobyl Alphen aan den Rijn

De haalreis, wat geen haalreis werd...
een verslag van een bijzondere reis met een verrassende wending.

Dag 1

Janny, Erna, Marinka en Githe verzamelen 's ochtends op Schiphol. Met koffers vol cadeaus, weekendtassen, petjes en verwachtingen vliegen we na een kleine vertraging richting Minsk. Wanneer de telefoons weer aan gaan na de landing komt meteen het onzekere bericht dat de kinderen mogelijk niet mee naar Nederland mogen ivm het corona-virus. Er wordt via Nederland en HFTF in Belarus hard gewerkt en overlegd om duidelijkheid te krijgen. Dit zal de komende 24 uur zo blijven en besloten wordt om de reis 'voorlopig' door te zetten zoals gepland. Opgewacht door Andrei, een bekende chauffeur en tolk, worden we naar het kerkhotel gebracht. Nadat we ingecheckt zijn en alle koffers naar de kamers zijn gebracht ontmoeten we Elena Lysenok. We eten met elkaar in een Wit-Russisch restaurant in de nieuwe Dana-mall. Als afsluiter van de dag bezoeken we de moderne bibliotheek voor een kop koffie, en genieten van een prachtig uitzicht over de stad vanaf het observatieplatform bovenop het dak. Terug in het hotel worden de tassen voor de volgende dag klaar gelegd zodat duidelijk is welke spullen uitgedeeld zullen worden.

Dag 2

Na een kort nachtje vertrekt om 7.30u met het busje van Andrei richting Greben. Er wordt een goede kop koffie gehaald bij een tankstation, lekker voor bij de meegebrachte krentenbollen. Onderweg komt na verloop van tijd het bericht dat de groep Wit-Russische kindjes definitief niet naar Nederland mag reizen. De overheid in Wit-Rusland heeft besloten dat groepen kinderen het land nu niet mogen verlaten. **HET PROJECT GAAT NIET DOOR!....** Een golf van teleurstelling gaat door de bus, ieders gedachten schieten alle kanten op. Er is contact met het bestuur en de gastgezinnen in Nederland worden op de hoogte gebracht. Er wordt nog een stuk gereden voordat we aankomen bij het schooltje in Greben. De kinderen komen enthousiast naar buiten rennen en we worden verwelkomd met dikke knuffels en high fives. Er wordt bijgekletst met directrice Irina en juf Oxana. Vervolgens nemen we met de kinderen plaats in een zaaltje, er wordt gezongen met de kinderen en Andrei heeft zijn gitaar erbij gepakt. De kinderen krijgen spekjes, zaklampjes en ballonnen. Na een lunch in de schoolkantine zonder de kinderen is het tijd om weer door te gaan. We bezoeken een stukje verderop Ruslan en Sacha in een oud houten huisje. Het is een armoedige plek waar toch veel liefde van afstraalt door de mensen die er wonen. Er wordt flink gekletst en geknuffeld en de jongens zijn blij met hun cadeaus en de meegebrachte fles ketchup van Erna. Vervolgens bezoeken we het gezin van Vlad en Daniel in een nieuwe flat. Ook hier een warm weerzien met 5 blije kindjes. De opgeblazen ballonnen zorgen voor een hoop enthousiasme bij de kleintjes. We drinken weer thee met een stuk taart, duidelijk is al dat we niks te kort komen bij de geplande huisbezoeken. Nadat we ingecheckt zijn in het hotel is de wifi zeer welkom. Het is ook organisatorisch een bewogen dag waarbij contact met Nederland wenselijk is. Er staat echter ook nog een afspraak gepland met Vera, Irina en Oxana. Met elkaar wordt er een uitgebreid diner gegeten in een apart zaaltje van een restaurant, kleine voorgerechtjes en pizza's. Wederom pakt Andrei aan het einde van de avond zijn gitaar erbij en wordt er met elkaar gezongen, hier wordt zichtbaar van genoten.

Dag 3

We vertrekken wederom om half 8 vanaf het hotel en rijden in 1,5uur naar het afgelegen Rog. Hier bezoeken we de moeder van Kyrill aan het einde van een zandpad in een houten huis. We worden ontvangen met knuffels en een koffietafel vol lekkere kaas en zoetheid. Er wordt met veel interesse gekeken naar de foto's die Janny mee heeft gebracht en we krijgen een rondleiding door het huis en de tuin, waar de varkens, konijnen en kippen rondstruinen of in hun gammele houten hokjes zitten. Ook hier weer een armoedige maar gastvrije indruk.

Hierna rijden we naar Natalya in Ptich. Oma staat druk te koken in de houtgestookte oven die tevens de muren in het huis verwarmd. Ze laat met trots zien wat ze aan het doen is en Githe mag zowaar even helpen en de tafel dekken. Er wordt weer vrij uitgebreid gegeten, met rijkgevlude soep en diverse kleine lekkernijen.

Vervolgens vervolgen we ons programma op weg naar Andrei in Tjelman, een rit van 2,5uur. Andrei's gezin is ook zichtbaar blij met ons bezoek. Hij geniet van de aandacht en cadeaus die Marinka voor hem heeft meegenomen.

Het is daarna maar 8km naar Maleiki waar we besluiten even langs school te gaan omdat we wat voor lopen op het programma. We ontmoeten daar zo'n 10/12 kinderen van 2018 project. Ze vinden het allemaal interessant dat we er zijn en laten de klaarstaande schoolbus even wachten.

Vervolgens gaan we naar de overkant van school waar het gezin van Bagdan, Artjom en Karina (2018) woont. Een ruimer en netter huis dan we tot dusver hebben gezien deze reis. Er is uitgebreid de tijd voor cadeautjes en het bekijken van foto's. En zoals bij elk adres dat we bezoeken worden er veel foto's genomen. De woningen hier in de straatjes voor de school zijn van de kolchos, één of beide ouders werken op de staatsboerderij. Zo ook het gezin van Alina (2018), waar inmiddels 2 zusjes bij zijn gekomen. Zij wonen een paar huizen verderop. We bezoeken hen ook met wat kleine cadeautjes. En proberen na al het gastvrije eten vandaag ook hier nog netjes iets naar binnen te werken als we aanschuiven aan de vol gedekte tafel.

Als we later weg rijden zien we Artjom en Bagdan buiten spelen in hun nieuwe t-shirts, ze zijn er duidelijk blij mee.

We checken in bij ons volgende hotel. Dit vraagt wat tijd, de receptioniste lijkt niet helemaal te weten hoe alles werkt bij de balie, maar gelukkig schieten Andrei en Erna te hulp.

We eten 's avonds bij Natalya (juf 2018) en tot onze verbazing hebben we toch allemaal weer trek en smaakt het wederom uitstekend. De late zitting bij Tatjana thuis kon er ook nog wel bij en we sluiten af met wat liedjes op de gitaar van Andrei, waar vooral Tatjana's zoontje erg van genoot.

Dag 4

Nadat we 's morgens de plaatselijke buurtsuper hebben leeg gekocht met cadeautjes voor de kinderen vertrekken we vanuit Brahin richting Buda Ljusjevskaja. We hopen dat de cadeaus een kleine pleister op de wonden zal zijn, want wat zal bij hen de teleurstelling enorm zijn dat het project niet door gaat. Begin van de middag arriveren we bij de school. Ljudmilla, de directrice, heeft ouders laten weten dat zij alsnog van harte welkom zijn bij het reeds geplande bezoek van ons aan de school. 10 kinderen en hun ouders en nog 3 moeders zonder de kinderen is het gelukt hier gehoor aan te geven. En wat een geluk voor ons dat onze 'eigen' gastkindjes/juf daarbij aanwezig bleken. Het was een emotioneel warm bezoek, waarbij de goede wil en overmacht de boventoon voerden. We horen via de juffen en tolk dat veel kinderen erg verdrietig waren dat het project niet door kon gaan. Er is eea verteld en ouders zijn in de gelegenheid gesteld om vragen te stellen. Ook hebben de kinderen een cadeau uitgezocht en zijn zij op de foto gegaan. De gastouderverhaaltjes zijn na enige twijfel uitgedeeld, waarbij benadrukt is dat dit geen garantie geeft voor een eventueel nieuw project. We kunnen op dit moment absoluut niks zeggen over eventuele nieuwe projecten.

We praten na tijdens een late lunch bij Ljudmilla thuis, de 2 juffen en tolk. Een leuke club bij elkaar, wat het dubbele gevoel nog zuurder maakt dat dit project niet doorgaat.

's Middags bezoeken wij nog het gezin van Sascha. Moeder, broers en zusjes zijn thuis en even later komt ook Sascha zelf thuis. Een warm weerzien met Janny.

's Avonds eten we bij juf Svetlana thuis. Een gezellige avond met veel eten, huis gestookte wodka, een verrassende muntenverzameling en gitaarmuziek. Janny en Erna blijven hier ook slapen. Githe en Marinka worden door Andrei aan het eind van de avond naar het huis van Ljudmilla terug gebracht waar zij blijven slapen.

Dag 5

We vertrekken rond 9.30u via een kort bezoek aan gezin Iohis weer richting Minsk. Een rit van ruim 3 uur, maar omdat we besluiten via het zeer indrukwekkende herdenkingsmonument in xatin te rijden zijn we langer onderweg. We rijden in totaal 1500km tijdens deze dagen.

In Minsk checken we na een late lunch weer in bij het kerkhotel, met een gek gevoel, dit was natuurlijk ook niet planning. We gebruiken de middag om de stad wat te verkennen. Bezoeken de rode kerk, pakken de metro naar island of tears en shoppen wat souveniertjes voor thuis. We eindigen in het zelfde wit-russische restaurant als waar we de week begonnen.

Dag 6

We vertrekken om 6.45u met koffers vol weekendtassen, petjes, rugzakjes, gekregen chocolade enz richting het vliegveld. Een katerig leeg gevoel blijft over en wordt bijna tastbaar door de vele lege stoelen in het vliegtuig. De haalreis, wat geen haalreis werd, zit er op....